

2) naar han søger at forlede det til forbyderiske eller ufædelige Handlinger, eller, dersom andre til Huusstanden hørende Personer forsee sig paa saadan Maade, ikke efter dets Klage tager det i behørig Beskyttelse;

3) naar han hvis Tyendet skal have sin Underholdning hos Huusbonden, vedblivende yder det slet eller utilstrækkelig Kost;

4) naar han groveligen krænker dets gode Navn og Rygte ved ugrundede Beskyldningene;

5) naar Tyendet ikke har kunnet erholde sin Løn eller betingede Kostpenge betalte til rette Tid;

6) naar Huusbonden opgiver sin hidtil havende Bolig og flytter over 1 Mile bort fra samme, eller han uden at opgive sin hidtilhavende Bolig, flytter over 3 Mile bort.

§ 44.

Forlader Tyendet Tjenesten af nogen af de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Grunde, skal det have Løn indtil den Dag, hvortil Opsigelse enten forud er givet, eller kunde være givet paa den Tid, da Tyendet berettiges til at forlade Tjenesten, dog i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maanedre efter bemeldte Tid. Derhos skal Tyendet have Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger, efterat Tjenesten er fratraadt. Kostpengene bestemmes efter Reglen i § 13. Herved bortfalder ikke det Ansvar, som Huusbonden forøvrigt ved sit Forhold kan have paadraget sig.

Forlades Tjenesten af de i § 43 under Nr. 4, 5 og 6 anførte Aarsager, har Tyendet kun Ret til Løn og betingede Kostpenge i Forhold til den Tid, hvori det har tjent. Dog hvis Huusbonden flytter til Færøerne, Island, de danske Colonier eller Udlandet, har Tyendet den samme Ret, som naar det forlader Tjenesten af de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Grunde.

§ 45.

Flytter Tyendet med Huusbonden over en Mile bort fra det Sted, hvor Tjenesten er tiltraadt, skal Huusbonden, naar et anderledes vedtages, besejle dets Tilbagerejse ved Tjenestens Døhr.

§ 46.

Den Huusbond, der uden lovlig Grund bortviser et Tyende af sin Tjeneste før Tjenestetidens Udløb, skal betale det Løn indtil den Dag, hvortil Opsigelse enten forud er givet, eller kunde være givet paa den Dag, da Tyendet bortvises, dog i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maanedre efter bemeldte Dag. Derhos skal han betale Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger, efterat Tjenesten er fratraadt. Kostpengenes Størrelse bestemmes efter Regelen i § 13.

§ 47.

Det Tyende, som uden lovlig Grund forlader Tjenesten før Tjenestetidens Udløb, forbyder et afene den fra sidste Fardag fortjente Løn, men skal ogsaa betale Huusbonden halvt saa Meget, som Lønnen udgjør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingenfinde mere end Løn for et halvt Aar, og endvidere bøde fra 2 til 20 Rd. Ved den nærmere Bestemmelse af disse Bøder kommer den i Slutningen af § 18 indeholdte Regel til Anvendelse.

§ 48.

For tilgodehavende Løn og Kostpenge, dog ikke for længere Tid end et Aar, nyder Tyendet Fortrinsret i Huusbondens Fallitbo efter Bestemmelsen i Lovens 5—14—37.

Et Tyende hos en Fæstebonde skal for sidste halve Aars Løn og Kostpenge have Fortrinsret fremfor Jorddrottens Krav hos Fæsteren. Søger Jorddrotten Udlæg ved Fogden for dette Krav, skal Fogden paasee, at Fæstebondens Tyende først fyldestgjøres for anførte halve Aars Løn og Kostpenge. Skee dette ikke, da skal det Jorddrotten givne Udlæg ikke være Tyendet hinderligt i at søge Fyldestgjørelse i det Jorddrotten udlagte Gods, saalange dette endnu er i Jorddrottens eller Fæstebondens Besiddelse.